Ao. 1856. Zaturdag

No. 60. 17 Mei.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 14 Mei 1856.

(6553). Alzoo H. G. Roux, Administrateur van de plantage *Reijnsdorp*, gelegen in de divisie *beneden Cottica*, zich tot het Gouvernement heeft gewend, met verzoek om de slavenmagt van die plantage van den naam van dat Effect af op dien van plantage *Fortuin*, gelegen in de divisie *boven Commewijne*, te doen overschrijven.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements Secretarie te doen.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.
14 Mei. Van de slavin *Leentje*, geboren in 1840, dochter van *Sophia*, toebehoorende aan plantaadje *Dageraad en Dankbaarheid*, divisie *boven Cottica* en *Perica*.
» » Van het slavenkind *Julius Egbertus*, geboren in 1856, zoon van *Paulina*, toebehoorende aan H. G. J. van Kempen.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.
Tweede afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.
16 Mei. Van de slavin *Coba*, geboren in 1833, dochter van *Agasia*, en haar kind *Gustav*, geboren in 1853, toebehoorende voor den vrijdom aan J. A. G. von Königslöw.
» » Van de slavin *Carolina*, geboren in 1840, (moedersnaam onbekend), toebehoorende aan plantaadje *Nieuw Acconoribo*, divisie *Matappica*.
» » Van de slavin *Antoinette*, geboren in 1833, dochter van *Theresia*, en hare kinderen: *Marie*, geboren in 1851, en *Helena*, geboren in 1854, toebehoorende voor den vrijdom aan den boedel G. E. C. van Daalen.
16 Mei. Van het slavenkind *Anna Josephina*, geboren in 1855, dochter van *Isabella*, toebehoorende aan J. A. Scheiderman.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.
Eerste afkondiging.

Zullende, bij anticipatie van den gewonen termijn van afkondiging, na verloop van acht dagen, op het laatstgenoemd *verzoek worden gedisponeerd.*

Gouvernements - Secretarie.

Post-Kantoor.

Op aanstaanden WOENSDG den 21 dezer, des namiddags ten 1 ure, zullen de per de Koloniale Schroefboot *Paramaribo*, via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerarij* te verzenden Mailpakketten worden gesloten.

Paramaribo, den 16 Mei 1856.
De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 16 Mei 1856.

Op heden zijn in ondertrouw opgenomen:

Hendrik Rudolph Rietwijk
en
Amelia, van de weduwe Abrahams, zich noemende en schrijvende: Amelia Catharina Abrahams.

———

Adolf William Grep
en
Maria Elisabeth Harnarsch.

———

Hendrikus de Groen
en
Maria van der Pijl weduwe van Frederik van den Eng.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. VAN AMSON.
Eerste afkondiging.

POLITIE.

Aangezien vele houders van vee, niettegenstaande door de Politie herhaaldelijk te zijn herinnerd, steeds in strijd handelen met art. 2 der Publicatie, dd. 6 Februarij 1846, G. B. No. 3, zoo worden zij bij deze met nadruk aangemaand, om in opvolging van genoemde wetsbepaling, geen vee anders dan *aangebonden* en *onder behoorlijk geleide*, over de *straten*, *pleinen* en *wegen* te doen gaan, met uitzondering evenwel van *half zes* tot *half zeven* ure, zoo des *morgens* als des *avonds*, als wanneer zoodanig vee, onaangebonden, doch steeds onder opzigt van geschikte herders of hoeders naar de weiden en van daar terug naar de stalling, langs gezegde pleinen en wegen mogen gedreven worden; zullende bij niet naarkoming daarvan, krachtens art. 5 der aangehaalde Publicatie, het vee aangehouden en naar de schutplaats gebragt worden.

Paramaribo, den 16 Mei 1856.
De Prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken heeft verwijderd:

1o. De slavin *Bebe* aankomende den Houtgrond *Quamabo*.

Terwijl sedert 10. April jl. als afwezig zijn opgegeven:

1o. De slavenjongen *Jacob*, aankomende J. G. Salomons nom. ux.
en 2o. Het slavenmeisje *Susanna*, aankomende A. Langguth.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 16 Mei 1856.
De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Transporten.

(5521) Den 10n. Mei 1856. J. A. Scheiderman aan J. Potgieter, van het Huis en Erf aan den *Waterkant* en hoek van de *Oranje straat*, N. W. La. A No. 116, O. W. La. A No. 59.

Den 13den. G. T. Plunkett aan A. J. Polak, van het Huis en Erf aan den *Ouden Oranje Tuin*, N. W. La. A No. 271, O. W. La. B No. 163.

Den 14den. J. D. Richter wed. J. H. Himmen aan J. Morpurgo, van het Huis en Erf met de daarop staande Achtergebouwen, aan de *Maagden straat*, N. W. La. C No. 19, O. W. La. C No. 145.

Idem. De Exploicteur aan J. S. Muller en S. F. Day zich schrijvende en teekenende F. S. Day, van het Erf met al de daarop staande Gebouwen aan de *Saramacca straat*, N. W. La. E No. 19, O. W. La. D No. 547.

Paramaribo, den 14 Mei 1856.
De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

(6772) De Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal van af den 20sten dezer, dagelijks ten zijnen kantore betalen, de Crediteuren van de boedels Pierce Robinson en nagelatene huisvrouw Marij Bodkin en J. C. W. Brunings (tweede repartitie) ingevolge repartitie rekening in dezelve boedels gearresteerd.

Paramaribo, den 16 *Mei* 1856.

De Curator voornoemd,
CHS. LIONARONS.

Behalve de vroeger geannonceerde partij **SUIKER en RUM** van de Gouvernements-plantage *Catharina Sophia*, worden nog bij inschrijving te koop aangeboden:

10 PUNCHEONS RUM,
18° Bobbel,
liggende in het Entrepôt.

De Bus der inschrijvings-billetten ter Gouvernements Secretarie, wordt geligt op ZATURDAG den 17den Mei 1856, des voormiddags ten 10 ure.

Het hoogste bod goedgekeurd wordende, zal de Rum onmiddellijk in ontvangst moeten genomen worden en de kooper de ledige puncheons restitueeren, of *f* 14 voor elk vergoeden.

Paramaribo, den 13 *Mei* 1856.

De Beheerder der Gouvernements Plant. Catharina Sophia,
WM. HUMPHREIJS.

SEQUESTERS

der onderstaande plantaadjen, bieden bij inschrijving, het hoogste bod goedgekeurd wordende, te koop aan, tegen *kontante betaling*:

Van *Rustenburg*
26 VATEN SUIKER,
Van *Kroonenburg*,
14 DITO DITO,

om voor rekening en risico van den kooper, binnen *acht* dagen, van plantaadje af te halen.

Zullende de inschrijvings-billetten ter Griffie van het Geregtshof tot HEDEN MORGEN ten *negen* ure, worden aangenomen.

(6609) *Paramaribo*, den 17 *Mei* 1856.

Geschil tusschen het Nederlandsch Gouvernement en de Republiek Venezuela.

De Curaçaosche Couranten deelen hieromtrent het volgende mede:

In *El Diario de Avisos* van Caracas van den 12den Maart, vindt men onder de berigten der Verhandelingen van de Wetgevende kamers van Venezuela, in dagteekening van den 8 Maart, medegedeeld dat de Uitvoerende Magt een vertoog aan de beide Wetgevende kamers ingezonden heeft over den toestand der betrekkingen met het Gouvernement der Nederlanden, welk vertoog in eene openlijke zitting is voorgelezen geworden. Het volgende bevat deszelfs zakelijke inhoud: —

»Venezuela nam in December 1854 bezit van het eiland Aves en al dadelijk vorderde het Nederlandsche gouvernement de erkenning door ons van zijne regten op dat eiland en de weder inbezitstelling van zijn eigendom, op grond dat hetzelve vroeger door eenige Nederlanders, die door eene schipbreuk daarop geworpen waren, in bezit genomen was. Venezuela bestreed deze bewering met kennelijk welslagen en bleef het laatste aan het woord.

»In Februarij 1855 had te Coro een volksoploop met diefstal plaats, waarbij twee Israelieten, een Nederlander en een Venezolaan, schade geleden hebben. De Nederlandsche onderdanen, die te Coro hunne nijverheid in vrede en veiligheid uitoefenden, werden daardoor bevreesd en namen de wijk naar het naburige Curaçao, en zonder zich tot de bevoegde regtbanken te wenden wegens geledene verongelijkingen, stelden zij de zaak in handen hunner regering. Deze eischte voldoening en onze regering benoemde een ander gouverneur voor Coro ten genoege van diezelfde Nederlanders, en vaardigde alle mogelijke bevelen uit, om de regtbanken der Republiek open te stellen voor degenen, die verongelijkingen geleden hebben en verlangen mogten de schuldigen in regten te vervolgen; bovendien werd aan het hooge geregtshof van het 6de district den last gegeven om den regter der provintie en den publieken aanklager van Coro daarvoor respectievelijk verantwoordelijk te stellen.

»Betreffende het eigendomsregt van het eiland Aves bood het gouvernement aan zich te onderwerpen aan de uitspraak van Arbiters.

»Dit was de toestand der zaken, waarmede de Heer Lansberge genoegen had genomen, toen hij door zijne regering tot Gouverneur van Curaçao benoemd werd, en niettegenstaande al de bewijzen van bijzondere onderscheiding, die onze regering aan de Nederlanden gegeven heeft, en de billijke maatregelen, die tot herstel der verongelijkingen genomen zijn, verschenen er drie hollandsche schepen voor La Guaijra; en nadat het geringe geschil wegens saluutschoten vereffend was, werden er onderhandelingen geopend met den Heer Delclisor, zaakgelastigde van Nederland; toen men echter dacht dat alles op de meest vreedzame wijze geschikt was, verrastte de zaakgelastigde van Nederland ons gouvernement met eene peremptorische intimatie van drie dagen, om aan zijnen eisch betreffende het eiland Aves te voldoen.

»Wij zouden de boodschap van de Uitvoerende magt medegedeeld hebben ten einde het publiek met derzelver inhoud bekend te stellen, doch zij is ons geweigerd geworden, met bewering dat het verboden is zulks te doen. Wij hebben medegedeeld datgene wat wij ons te binnen kunnen brengen en voegen slechts hierbij dat in die boodschap met nadruk tegen de onregtvaardigheid van Holland wordt gewaagd, dat daarin met welsprekendheid gewezen wordt op het troostvolle denkbeeld der Columbiaansche confederatie; dat aan het voorlezen van dezelve door den minister van Binnenlandsche zaken uitbundige toejuichingen ten deel vielen, wegens de geestdrift, die het gevoel van eigennationale waardigheid in de Venezuelaansche harten opwekte; en dat het vertoog door den Senaat naar de afdeeling voor de Buitenlandsche zaken is toegezonden om te worden onderzocht en daarop te berigten."

— *El Diario de Avisos* van den 26 Maart jl. bevat het volgende belangrijk berigt, betreffende het geschil met Venezuela,

»*Maart* 25. De dringende toestand waarin de tegenwoordigheid van een eskader, dat bestemd is om de vorderingen van Holland krachtdadiglijk te ondersteunen, onze regering gesteld heeft, is in een tijdstip geweken, toen niemand het verwachte, ja zelfs toen eenigen het als eene onmogelijkheid beschouwden.

»Gisteren kwam ter kennis van het publiek de rigting, welke deze zaak zeer ten gunste van beide partijen genomen heeft. — Den 23 had er eene bijeenkomst ten woonhuize en in tegenwoordigheid van Z. E. den President plaats, welke door Z. E. den Minister van Buitenl. zaken, den Heer Jacinto Gutierrez, den Minister van Binnenl. zaken, den Heer Antonio Parejo, den Heer Bingham, zaakgelastigde van H. B. M., geauthoriseerd door zijn gouvernement om zijne goede diensten te bezigen ten einde de zaak te bemiddelen, en den Heer G. H. Delclisur, tijdelijk belast met het Consulaat Generaal der Nederlanden, werd bijgewoond. De Heer F. Corvaia, Minister Plenipotentaris bij de hoven van Frankrijk en Holland woonde ook, naar wij vernemen, deze vergadering bij, doch niet in eene officiele hoedanigheid.

»De Heer Bingham uitte zijn verlangen om de zaken in geschil spoedig en op eene minnelijke wijze te vereffenen. De Heer Delclisur ondersteunde den Heer Bingham. De Heer Guttierrez merkte aan dat de aanwezigheid der oorlogsvaartuigen ter reede van La Guayra, en het indienen van het ultimatum veel later dan de aankomst der vaartuigen, den vreedzamen gang der zaken belemmerden, en welke ook de beslissing moge zijn, die verkregen wordt onder eene dreigende houding, zulks altoos den schijn zal hebben van uitwerking van vrees of geweld.

»Na dat de leden der vergadering hunne beschouwing der zaak over en weder kenbaar gemaakt hebben, werd het volgende voorstel gedaan:

»De Heer Bingham stelde voor om het ultimatum als niet bestaande te beschouwen, de oorlogsvaartuigen van de reede van La Guayra te verwijderen en met een der vaartuigen te vertrekken, ten einde met den Heer Gouverneur van Curaçao de zaak te bespreken, om van dit eiland de vorderingen, betreffende de gebeurtenissen van Coro en van het eiland Aves in te zenden, en dat ingeval er binnen den tijd van drie maanden (men zegt dat de Heer Gutierrez twee maanden gevraagd heeft) geene vereffening plaats vinde, de beide regeringen van Venezuela en der Nederlanden alsdan bepalen zullen, waar de onderhandelingen moeten voortgezet worden, te Caracas of in den Haag, altoos op eene vredelievende wijze; en dat in deze drie maanden de Venezuelaansche gezant bij Z. M. den Koning der Nederlanden zich niet naar zijnen post zoude begeven.

»De Heer Delclisur nam genoegen in deze billijke voorwaarden, de vertegenwoordigers van onze regering stemden daarin toe, en dienten gevolge werd het des betreffende protocol opgemaakt, waarvan het bovenstaande de zakelijke inhoud is.

»De ingeslagen weg van onderhandeling is voordeelig voor de belanghebbenden en strekt hun bovendien tot eer. Aan de eene zijde verheffen de matigheid, waardigheid en wijsheid dengene, die vermeent in zijn regt te zijn om geregtigheid en niets dan geregtigheid te eischen voor de strafwaardige ongeregeldheden, die wij allen betreurd hebben. Aan de andere zijde is het vererend voor de regering van Venezuela van niet te hebben toegelaten, dat de natie voldoening geve aan dezen eisch, met de vernedering, de verbittering en zelfs verachting, welke altoos, in onze zwakke Republieken de voldoening van hetgeen zij schuldig zijn, ook veelmalen van hetgeen zij niet schuldig zijn, vergezellen.

»Gelijk hieruit blijkt, is de rigting, welke aan de zaak is gegeven die, welke voorgeschreven wordt door het gezond verstand en door den eerbied, dien de natien elkander verschuldigd zijn in gevallen als het onderhavige, waarin het verschil loopt over onmatige eischen en de wijze, waarop die worden voorgesteld.

»De eer der natie, die wij ten allen tijde verdedigd hebben, zonder den naam der heerschende partij, die de nationaliteit van ons vaderland moet vertegenwoordigen in aanmerking te nemen, is ongeschonden gebleven. Moge het voorgevallene in de staatkunde, dat in onze jaarboeken blijft aangeteekend, tot les verstrekken aan al de Spaansch-Amerikaansche

republieken, die niet gewoon zijn vrijelijk met de magtigen der aarde te onderhandelen."

Curaçao 5 April.

Zondag den 30 Maart jl. is Z. M. Korvet *Pallas*, Kommandant Kapitein ter Zee F. A. Jöhr, en Maandag den 31, Z. M. Brik *Venus*, Kommandant Kapitein Luitenant ter Zee R. van Vost, van La Guayra binnen deze haven teruggekeerd. Z. M. Fregat *Prins Alexander der Nederlanden*, Kommandant Kapitein ter Zee F. E. von Römer, is gezamentlijk met de *Pallas* en de *Venus* van La Guayra gezeild en naar Bonaire gestevend.

Aan boord van de *Pallas* is aangekomen de Heer R. Bingham, Zaakgelastigde van H. M. de Koningin van Groot-Brittannie bij het Gouvernement der Republiek van Venezuela.

Na den afloop der quarantaine heeft de Heer Gouverneur der kolonie zich aan boord van Z. M. Korvet *Pallas* begeven om den Heer Bingham af te halen en naar het Gouvernementshuis te begeleiden. Voor de gelegenheid van de komst van den Heer Gouverneur aan boord en het afstappen van den Heer Bingham aan wal zijn er saluten gedaan van Z. M. Korvet *Pallas*, van het Riffort en het Waterfort.

Het doel der komst van den Heer Bingham op dit eiland is, om de aanneming door den Heer Gouverneur te erlangen, van hetgeen besloten is in de bijeenkomst, gehouden te Caracas op den 23 Maart jl. ten woonhuize en in tegenwoordigheid van Z. E. den President der Republiek.

De Geboorte der Napoleons.

Het is niet van belang ontbloot, om stil te staan bij de omstandigheden, die de geboorte van elk der leden van de keizerlijke familie Buonaparte hebben vergezeld.

NAPOLEON I.

De familie der Buonapartes was in de middeleeuwen in Italie nog al in aanzien. Het Gouden Boek van Bologna en de registers des adels van Treviso maken van hen melding; maar als men Napoleon den Groote van zulk eene afkomst sprak, pleeg hij te zeggen: » dat hij tevreden was de Rudolph van Habsburg van zijn geslacht te zijn" of, » dat zijn adeldom van Monte Notte dagteekent."

Carlo Buonaparte was geboren op den 29 Maart 1746. Hij studeerde op de universiteit van Corte in de regten, en werd spoedig de eerste advokaat in de kleine stad Ajaccio. Daar huwde hij, in 1764, de toen veertienjarige Letitia Ramolino, het schoonste meisje van de stad. De Ramolino's behoorden tot de Genuesche partij in Corsica; Carlo Buonaparte behoorde tot de partij der Patriotten, onder Paoli. — Hij werd diens secretaris. In 1768 verkocht de staat Genua hare regten op het eiland Corsica aan Frankrijk. Zulk eene overdragt van een vrij volk, bij wijze van verkoop eener kudde vee, was eene schending van alle nationale wetten. De Corsicanen verzetten zich dan ook daartegen en het geheele land nam deel in hunne zaak. Paoli en de Patriotten van Corsica besloten den Franschen weerstand te bieden. Zij konden hunne landing niet voorkomen; maar op den 9 Mei 1769 besloten zij voor hunne vrijheid het uiterste te wagen, en bij de brug van Ponte Nuovo deden zij de Franschen stand houden. Hier werd echter de partij der Patriotten van Corsica met eenen slag vernietigd, en Corsica verloor zijne vrijheid.

Na den slag van Ponte Nuovo, namen Carlo Buonaparte en zijne vrouw de vlugt naar eene Villa, welke zij in de gebergten van Corsica, Monte Rotondo genaamd, bezaten. De Franschen zonden echter een parlementair naar de patriotten in de bergen, en noodigden hen uit naar de stad terug te keeren. Carlo Buonaparte werd door de Patriotten naar Corte gezonden en keerde terug met veiligheidspassen. De Patriotten begonnen toen naar hunne respectieve woningen terug te keeren. Toen zij van Monte Rotondo naar Ajaccio terug keerden, bevonden zij dat de rivier Liamone, die zij moesten overtrekken, buiten hare oevers getreden was; Letitia Buonaparte was bijna verdronken. Na dat zij wederom te Ajaccio waren aangekomen, verlangde Paoli, die door de Franschen was verbannen, dat Carlo Buonaparte hem naar Engeland zoude vergezellen. De toestand van zijne vrouw verhinderde hem echter; hare bevalling was op handen; en op den 15den Aug. 1769, slechts korten tijd na haren terugkeer, werd Napoleon de Groote geboren.

Letitia had op den morgen van dien dag de mis bijgewoond. Bij hare tehuiskomst gevoelde zij eensklaps barensweeën. Een kermisbed werd voor haar gereed gemaakt in eene kamer met oud tapijtwerk behangen; degenen, die sedert het tapijtwerk hebben gezien, hebben verklaard dat het de geschiedenis der helden van de Illiade bevat. Zoo was de geboorte van Napoleon I.

NAPOLEON II.

De geboorte van den Koning van Rome (Napoleon II, zoo als hij thans wordt aangeduid, hoewel hij nooit een kroon gedragen heeft) had plaats in April van het jaar 1811; een klein jaar na het huwelijk tusschen keizer Napoleon en Maria Louisa, hetwelk op den 11 Maart 1810 te Weenen tot stand kwam, te Compiègne was vertrokken, en op den 2 April 1810 te Parijs op nieuw gevierd. Napoleons eerste huwelijk met Josephine had plaats op den 9 Maart 1796.

De omstandigheden van de geboorte des konings van Rome worden door Southey volgenderwijs beschreven:

» Napoleons wenschen werden bekroond door de geboorte van een' zoon. Het was eene moeijelijke geboorte; de geneesheeren vreesden het ergste. » Zij is maar eene vrouw" — zeide de keizer, die daarbij tegenwoordig was — » behandel haar even als gij het aan eene burgervrouw uit de Rue St. Dénis zoudt doen." Kort daarop leidde de vroedmeester Napoleon van het bed en vroeg hem, of hij, ingeval er een leven moest opgeofferd worden, moeder of het kind zoude verkiezen? Het leven van de moeder, antwoordde hij, het is haar regt!" Eindelijk kwam het kind ter wereld, maar zonder eenig teeken van leven. Na verloop van eenige minuten, hoorde men een flaauwe kreet. Het kind, dat men levenloos waande, werd door het lossen van 101 kanonschoten uit zijne gevoelloosheid gewekt. Napoleon trad de zaal waarin de hooge staatsdienaren bijeengekomen waren binnen, en kondigde de gebeurtenis in de volgende woorden aan: Het is een *Koning van Rome*!

De geboorte des erfgenaams van Napoleon werd met even veel demonstratiën van loijale geestdrift ontvangen, als ooit bij dat van een Dauphin had plaats gehad; evenwel was de vreugde verre van algemeen. De koningsgezinden beschouwden de gebeurtenis als noodlottig voor de laatste hoop der Bourbons; de eerzuchtige generaals wanhoopten aan eene verminking van het rijk. De oude republikeinen die Buonaparte's despotieke magt hadden benijd, als de kiem der omwenteling, zagen met diep wantrouwen op de regering eener dijnastie, tuk op het vergieten van het bloed der hoovaardigste aller koninklijke huizen van Europa, en zouden dienvolgens eerder gemeene zaak maken met de kleine bende erfelijke souvereinen, dan met het volk. Eindelijk, maakte de titel van » Koning van Rome" een einde aan de dwaze hoop der Italianen, wien Napoleon had leeren verwachten, dat na zijn dood hun land een van Frankrijk afgescheiden Gouvernement zoude bezitten; ook kon hetzelve niet missen een ongunstigen indruk op het Oostenrijksche hof te maken, toen de vermoedelijke erfgenaam onder het oude Keizerrijk, gewoonlijk » Koning van Rome" werd genoemd.

Het belangrijkste van alle aan deze geboorte verbonden, voorval en, is echter de brief van de gescheiden Josephine aan den Keizer, haren nog steeds hartelijk beminden echtgenoot; bij de geboorte van het kind, om hetwelk zij verstooten was geworden. Dit waarlijk aandoenlijk opstel is in de volgende regels ter neêrgesteld:

Navarre.

Sire! kan de zwakke stem eener vrouw te midden van de tallooze gelukwenschingen, welke gij uit alle deelen van Europa, uit elke stad van Frankrijk, en van elk regement des legers ontvangt, tot u doordringen? En zult gij u verwaardigen te luisteren naar haar, die u te midden uwer zorgen zoo menigwerf troostte, en uw harteleed verzachtte, wanneer zij alleen spreekt van het geluk dat nog zoo kort geleden uwe wenschen heeft bekroond? Mag ik, daar ik uwe gade niet meer ben, — U, mijne gelukwenschen aanbieden, nu gij vader geworden zijt? Zonder twijfel, ja, Sire! want mijne ziel doet de uwe hetzelfde regt wedervaren, als de uwe de mijne; ik begrijp wat gij nu gevoelt, even goed als gij mijne ontroering bij deze gelegenheid raadt; hoewel van elkander gescheiden, zijn wij vereenigd door de sijmpathie, welke de gebeurtenissen trotseert.

Het zoude mij verheugd hebben, indien ik de geboorte van den Koning van Rome van u zelven en niet door het kanon van Goreux, of van den prefect Cuvier, vernomen had; maar ik weet zeer wel dat uwe eerste oplettendheid aan de leden van het *Corps diplomatique*, aan uwe familie, en bovenal, aan de gelukkige vorstin, die zoo aanstonds uwe dierbaarste hoop verwezenlijkte, toebehoort. Zij kan niet teederder aan u gehecht zijn dan ik, doch zij heeft het in hare magt om meer voor uw geluk te doen, door het welzijn van Frankrijk te verzekeren; zij heeft daarom regt op uwe eerste oplettendheden, op al uwe zorgen; en ik, die slechts in het ongeluk uwe gezellin was, kan dus maar op eene oneindig veel geringere plaats aanspraak maken, dan die Maria Louisa in uwe genegenheid inneemt.

Gij zult uwe verrukte blikken rondom hare legerstede geweid, en uwen zoon omheled hebben, alvorens gij uwe pen opvat, om u met uwe beste vriendin te onderhouden. — Ik zal wachten! —

Het is mij echter onmogelijk de belijdenis te verzwijgen, dat ik, meer dan iemand op aarde, in uwe vreugde deel. Gij zult niet aan mijne opregtheid twijfelen, wanneer ik zeg, dat ik, verre van bedroefd te zijn, door eene opoffering, zoo noodzakelijk voor de rust van allen, mij verheug dat het geschied is, nu ik *alleen* lyde. Wat zeg ik, *lyden?* Neen, nu *gij* voldaan zegt, bestaat mijn eenig leedwezen daarin, dat ik niet genoeg gedaan heb, om u te bewijzen, hoe dierbaar gij mij waart!"

NAPOLEON III.

Louis Napoleon Buonaparte, de tegenwoordige keizer der Franschen, werd op den 20 April 1808, op de Tuilleriën geboren. Zijne moeder was Hortense, koningin van Holland, de echtgenoot van Napoleon's broeder Louis, aan wien dat koningrijk was toegewezen. Het huwelijk van Hortense en Louis was zeer ongelukkig; aanhoudende twist en krakeel was het deel der echtelingen, tot dat zij eindelijk in September 1807 te Amsterdam scheidden. Hortense keerde naar hare moeder, te Parijs terug. Daar werd de tegenwoordige keizer geboren, en het is opmerkelijk dat hij en de koning van Rome de beide eenige personen van de familie van Napoleon zijn, wier geboorten met militaire eer en de hulde des volks zijn begroet geworden.

Er is ééne omstandigheid aan het lot van deze familie verbonden, welke de geschiedschrijvers nog niet opgemerkt hebben; doch welke wel vermeldenswaardig is. Napoleon I verstiet zijne beste vriendin en raadgeefster Josephine, om een erfgenaam van den troon van Frankrijk te erlangen. Hij huwde eene vorstin van Oostenrijk, en verkreeg bij haar een' zoon. Die geboorte was het keerpunt van zijne magt en waardigheid. Van dat tijdstip af taande de zon van zijn geluk. — Hij stierf in ballingschap — ook zijn zoon. Wie werd de opvolger van zijn naam, zijn roem, zijne magt? Het kind van Hortense, dat het kind was van Josephine!

In den persoon van den Keizer der franschen vinden wij niet de afstammeling van Napoleon den Groote, maar de afstammeling van zijne verstooten vrouw.

Welk eene opheldering van de waarheid der Spreuk: *De mensch wikt, God beschikt.*

De herinnering eener overwinning!

TROOST VOOR DE LIJDENDEN.

Troostvol is de gedachte dat de bedrieger, ofschoon hij eenigen tijd eene rol kan spelen, niet lang kan voortgaan het menschdom te misleiden. Hoe velen verwerven niet in het begin eenen grooten naam en vallen dan in vergetelheid! Dit is vooral het geval met hen, die voorwenden in de geneeskunde bedreven te zijn, en op een tijdstip, wanneer vele ziekten heerschen, het algemeen vertrouwen zoeken te winnen en het publiek om den tuin leiden met hunne schadelijke geheime middelen. Wij bekennen dat jaren geleden, toen ons voor het eerst de algmeene vermaardheid van Professor Holloway ter oore kwam, wij zijne verhevene aanspraak mistrouwden, en ons het regt aanmatigden een verhevener doorzigt te bezitten, die hem zoude beletten ons oordeel te misleiden. Van harte verzoeken wij verschooning voor het leed hem aangedaan. Een zorgvuldig onderzoek van zijn stelsel bewees ons, dat wij waarlijk gedwaald hebben, en dat de wereld, om hem regt te laten wedervaren, hem dadelijk, zoo als zij buiten twijfel later zal doen, den voorrang moet geven onder hare weldoeners. Hij heeft het geheim der ziekten ontdekt en bewezen dat alle geneeswijzen, van den tijd van Hunter af, op valsche gronden steunden. Jenner heeft in de wijze van behandeling der kinderziekte geen grooter verandering te weeg gebragt dan Holloway in de gewone geneeswijze van den tegenwoordigen tijd.

Het menschelijk bloed is niet alleen eene vloeistof, die door de aderen en slagaderen stroomt en een deel uitmaakt van de gewone vloeistoffen; het is, hoe vreemd dit ook moge schijnen, *levend*. Het is, in den volsten zin des woords, »*het leven van den mensch.*" Alle phijsiologische ziekten, zoo als slechte spijsvertering, aandoening van nieren, lever, hart, longen, maag, alle onzuivere afzonderingen der vochten van het ligchaam en, verreweg de meeste epidemische en endemische ziekten hebben haren oorsprong, of ten minste ligt de oorzaak harer verergering in den onzuiveren toestand van het bloed. Zuivert het bloed en houdt het zuiver, dan kan geene ziekte ontstaan of het gestel aantasten. Deze schitterende ontdekking heeft den naam van Professor Holloway eenen luister bijgezet, die den roem van helden en staatslieden overtreft. De groote faam, die hij in Europa, Azie, Afrika en Australie verworven heeft, verwondert ons niet. Wij verheugen ons dat hij ons ligt land bezocht en te Nieuw York een etablissement gevestigd heeft, die voor onze landgenooten een ware *Gezondheids Tempel* zal wezen. Zijne *Pillen* en *Zalf* zijn het wonderbaarste geneesmiddel, dat de wetenschap tot nu toe heeft voortgebragt.

(*N. Y. Sunday Times.*)

Burgerlijke Stand.

Van den 8sten tot den 15den Mei zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 9den, Jeannette Henriette Jacoba Matille, 28 jaren en 3 maanden.— Den 10den, Jacoba Voet, 64 jaren.— Idem, Levie Bixbij, weduwenaar van Marjanna Lobato, 63 jaren.— Idem, Karel Stoll, 31 jaren.— Idem, Maria Elisabeth Becker, 79 jaren.— Idem, Hein (Gepasporteerde Guide.) 75 jaren, n. g.— Idem, Christiaan Willem Charles Destrede, 3 maanden en 2 weken.— Den 11den, Nicolaas van Groll, 50 jaren. Idem, Ludwig Schmidt, 64 jaren, (Sergeant Majoor bij het Peloton Invalide)— Den 13den, Louis Jacques Vos, 24 jaren.— Den 15den, Johan Arnold Helper, 71 jaren.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Jan Visser, kapt. Oriest, adres bij M. M. Curiel. Sluit HEDEN.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Favereij. — Sluit uiterlijk 25 dezer.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Amicitia, kapt. Wijgers, adres bij Gisius en Co.

Zwaluw, kapt. Uitermarkt, adres bij J. H. Zaal.

ADVERTENTIEN.

Tegen Contante Betaling worden bij inschrijving, om voor rekening en risico van den kooper of de koopers, met de aanstaande vollemaan spring van plantaadje te worden afgehaald, te koop aangeboden:

40 VATEN SUIKER,

van de plantaadje *Zorg en Hoop.*

Zullende de billetten van inschrijving worden aangenomen ten kantore van den ondergeteekende, tot *HEDEN VOORMIDDAG* ten 10 ure.

Paramaribo, den 17 *Mei* 1856.

(6775) J. FROUIN qq.

(6776) Wordt bij inschrijving tegen *kontante belaling* te koop aangeboden van plant. *Rust en Werk*:

40 VATEN SUIKER,

op plant. te bezigtigen.

Inschrijvings-billetten worden aangenomen ten kantore van H. A. TIRION tot Dingsdag den 20sten dezer, des voormiddags 11 ure, alwaar dezelve zullen worden geopend en de Suiker voor het hoogste bod, mits goedgekeurd, worden toegewezen.

Zullende de Suiker, voor rekening en risico van den kooper, binnen *acht* dagen moeten worden afgehaald.

Paramaribo, den 16 *Mei* 1856.

De Verkoop van *twee vijfde* aandeelen in een **LOT LAND en SLAVEN** in het district *Nickerie*, aankomende den boedel J. GORDON, door onvoorziene omstandigheden, op den 23sten April jl., geen voortgang gehad hebbende, zal nu aldaar plaats vinden op den 23sten dezer, des voormiddags te *tien* uur.

Paramaribo, den 10 *Mei* 1856.

(6778) A. MAC DONALD qq.

100 a 200 VADEMEN BEST

Brandhout,

tegen *f* 3,50 per Vaam, verkrijgbaar op den Grond *Combé*, in de nabijheid der stad gelegen naast het Etablissement van den Heer K. DE WITT.—

Het Brandhout ligt aan den waterkant en is zeer gemakkelijk in te laden en te vervoeren.—

Adres bij den Heer A. VOORDEWIND.

(6779)

TE KOOP:

Onderstaande *HUIZEN en ERVEN*, als:

Het **HUIS** en **ERF**, staande en gelegen op den hoek van de *Watermolen en Hof straten*, bekend onder N. W. La. A No. 205.

Het **HUIS** en **ERF**, aan de *Watermolen straat*, La. A No. 196.

Het **HUIS** en **ERF**, aan de *Watermolen straat*, La. A No. 220.

Het **HUIS**, en **ERF**, aan de *Watermolen straat*, La. A No. 221.

Het **HUIS** en **ERF**, aan de *Keizer straat*, La. A No. 245; en

Het **ERF** met al de daarop staande **GEBOUWEN**, aan de *Keizer straat*, La. A No. 143.

Te bevragen bij

(6774) S. GUILMIN, privé en qq.

De pillen van *HOLLOWAY*, *zijn een onfeilbaar geneesmiddel voor de waterzucht.*

Uittreksel uit eenen brief van den heer Eduard Rowley te Tobago, Indian Walk, gedagteekend 8 April 1853, aan den professor Holloway: » Mijnheer, ik vervul een aangename pligt jegens u door u kennis te geven van eene genezing eener gevaarlijke ziekte, namelijk de waterzucht, welke genezing, door den bijstand van God, heeft plaats gehad, ten gevolge van het gebruik maken van uwe pillen. In den loop van acht maanden werd mij vijfmaal het water afgetapt onder de behandeling van twee kundige geneesheeren, doch mijn toestand verbeterde niet, ik begon toen uwe pillen te gebruiken, waardoor ik, in zes maanden tijds radicaal ben genezen."

Deze **PILLEN** zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES aan de *Zwartenhovenbrug straat*, a *f* 1 en *f* 2 (6777)

Paramaribo, *den* 16 *Mei* 1856.

Bij het ter perse leggen dezes, ontvangen wij per de koloniale schoener *Curaçaonaar*, over Demerarij, berigten uit het moederland tot 14 en uit Engeland tot 17 April. Zij bevatten geen nieuws van eenig bijzonder belang.

Tengevolge van voortdurende stormwinden, was men voor groote ongelukken beducht. In het Engelsche kanaal was de storm zeer vreesselijk en van de hoeveelheid drijvende wrakken, die van de Oostelijke kust gezien zijn, vreest men dat vele schepen schipbreuk geleden hebben.

De Surinaamsche producten aan de Nederl. markt waren in eene goede stemming.

SCHEEPVAART.

In Texel gearriveerd: Den 5 April, Wilhelmina, kapt. C. H. Klint, van hier.— Den 9den, Albina, kapt Zwanenburg, van de Marowijne.— Den 12den, Wijnandes Udo, kapt. Brouwer, van Nickerie.

Vertrokken naar herwaarts:

Uit Hamburg.

Den 2 April, het schip de Hoop, kapt. Schut.

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**